Τυρινής: Η αληθινή συγχώρησις (Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 15 Μαρτίου, 2013

Τὰ ἐξῆς παραγγέλνει ὁ Θεὸς στοὺς ἀνθρώπους: «κανεὶς ἀπὸ σᾶς ἂς μὴ διατηρεῖ στὴν καρδιά του κακία γιὰ τὸν ἀδελφό του» (Ζαχ. ζ΄ 10) καὶ «κανεὶς ἂς μὴν συλλογίζεται τὴν κακία τοῦ ἄλλου» (Ζαχ. η΄ 17). Δὲν λέει μόνο, συγχώρεσε τὸ κακὸ τοῦ ἄλλου, ἀλλὰ μὴν τὸ ἔχεις οὔτε στὴ σκέψη σου, μὴ τὸ συλλογίζεσαι, ἄφησε ὅλη τὴν ὀργή, ἐξαφάνισε τὴν πληγή.

Νομίζεις, βεβαίως, ὅτι μὲ τὴν ἐκδικητικότητα τιμωρεῖς ἐκεῖνον ποὺ σὲ ἔβλαψε. Γιατὶ ἐσὺ ὁ ἴδιος σὰν ἄλλο δήμιο ἐγκατέστησες μέσα σου τὸ θυμὸ καὶ καταξεσκίζεις τὰ ἴδια σου τὰ σπλάχνα.Ἔχεις ἀδικηθεῖ πολὺ καὶ στερήθηκες πολλὰ ἐξαιτίας κάποιου, κακολογήθηκες καὶ ζημιώθηκες σὲ πολὺ σοβαρὰ θέματά σου καὶ γι᾽ αὐτὸ θέλεις νὰ δεῖς νὰ τιμωρεῖται ὁ ἀδελφός σου; Καὶ ἐδῶ πάλι εἶναι χρήσιμο νὰ τὸν συγχωρήσεις. Γιατὶ, ἐὰν θελήσεις, ἐσὺ ὁ ἴδιος νὰ ἐκδικηθεῖς καὶ νὰ ἐπιτεθεῖς ἐναντίον του εἴτε μὲ τὰ λόγια σου, εἴτε μὲ κάποια ἐνέργειά σου, ἢ μὲ τὴν κατάρα σου, ὁ Θεὸς ὄχι μόνο δὲν θὰ ἐπέμβει κατ᾽ αὐτοῦ -ἐφόσον ἐσὺ ἀνέλαβες τὴν τιμωρία του- ἀλλὰ ἐπιπλέον θὰ σὲ τιμωρήσει ὡς θεομάχο.

Ἄφησε τὰ πράγματα στὸν Θεό. Αὐτὸς θὰ τὰ τακτοποιήσει πολὺ καλύτερα ἀπ᾽ ὅ,τι ἐσὺ θέλεις. Σὲ σένα ἔδωσε μόνο τὴν ἐντολὴ νὰ προσεύχεσαι γιὰ τὸν ἄνθρωπο ποὺ σὲ λύπησε.

Ἐμάλωσες μὲ κάποιον καὶ κρατᾶς μέσα σου κακία; Μὴν προσέλθεις στὴ Θεία Κοινωνία! Θέλεις νὰ προσέλθεις; Συμφιλιώσου πρῶτα καὶ τότε νὰ ἔλθεις νὰ ἐγγίσεις τὰ Ἄχραντα Μυστήρια! Αὐτὰ δὲν τὰ λέγω ἐγώ, ἀλλὰ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος. Αὐτὸς γιὰ νὰ σὲ συμφιλιώσει μὲ τὸν Πατέρα, δὲν ἀρνήθηκε οὔτε νὰ σφαγιασθεῖ, οὔτε τὸ αἷμα Του νὰ χύσει. Καὶ σύ, γιὰ νὰ συμφιλιωθεῖς μὲ τὸν συνάνθρωπό σου, οὔτε μία λέξη δὲν καταδέχεσαι νὰ βγάλεις ἀπὸ τὸ στόμα σου; Καὶ διστάζεις νὰ τρέξεις πρῶτος; Ἄκουσε τί λέει γιὰ ὅσους κρατοῦν τὴ στάση αὐτή: «Ἂν προσφέρεις τὸ δῶρο σου στὸ θυσιαστήριο καὶ ἐκεῖ θυμηθεῖς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει κάτι ἐναντίον σου, πήγαινε πρῶτα νὰ συμφιλιωθεῖς μὲ τὸν ἀδελφό σου» (Ματθ. ε΄ 23-24).

Ἂν ἔβλεπες ἕνα μέλος τοῦ σώματός σου ἀποκομμένο, δὲν θὰ ἔκανες τὰ πάντα γιὰ νὰ τὸ ἑνώσεις μὰ τὸ σῶμα σου; Αὐτὸ κάνε καὶ γιὰ τοὺς ἀδελφούς σου. Ὅταν τοὺς δεῖς νὰ ἔχουν ἀποκοπεῖ ἀπὸ τὴν ἀγάπη σου, τρέξε γρήγορα καὶ περιμάζεψέ τους· μὴν περιμένεις ἐκείνους νὰ ἔλθουν, σπεῦσε ἐσὺ πρῶτος, γιὰ νὰ λάβεις τὰ βραβεῖα! Ἕνα μόνο ἐχθρὸ διαταχθήκαμε νὰ ἔχουμε, τὸν διάβολο. Μὲ αὐτὸν νὰ μὴν συμφιλιωθεῖς ποτέ· πρὸς τὸν ἀδελφό σου ὅμως ποτὲ νὰ μὴν ἔχεις βαριὰ καρδιά.Κι ἂν ἀκόμη συμβεῖ κάποια μικροψυχία, ἂς εἶναι παροδική, ἂς μὴν ὑπερβαίνει τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας. «Ἡ δύση τοῦ ἡλίου νὰ μὴ σᾶς προφθάνει ὀργισμένους», λέει ὁ Ἀπόστολος (Ἐφεσ. δ΄ 26). «...Ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν...» (Ματθ. στ΄ 12).

Βλέπεις; Ὁ Θεὸς ἐσένα τὸν ἴδιο ἔκανε κριτὴ τῆς συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτημάτων σου. Ἂν συγχωρήσεις λίγα, λίγα θὰ σοῦ συγχωρεθοῦν. Ἂν συγχωρήσεις πολλά, θὰ σοῦ συγχωρηθοῦν πολλά. Ἂν τὰ συγχωρήσεις μὲ εἰλικρίνεια καὶ μὲ ὅλη σου τὴν καρδιά, μὲ τὸν ἴδιο τρόπο θὰ συγχωρήσει καὶ τὰ δικά σου ὁ Θεός.Ἂν μετὰ τὴν συγχώρηση, κάνεις φίλο σου τὸν ἐχθρό σου, ἔτσι θὰ διάκειται καὶ ὁ Θεὸς ἀπέναντί σου.

Ποιᾶς, λοιπόν, τιμωρίας δὲν εἶναι ἄξιος ἐκεῖνος, ποὺ ἐνῷ πρόκειται νὰ κερδίσει δέκα χιλιάδες τάλαντα, ἐὰν χάσει ἑκατὸ μόνο δηνάρια, οὔτε καὶ τὰ λίγα δὲν συγχωρεῖ, ἀλλὰ στρέφει ἐναντίον του τὰ ἴδια τὰ λόγια τῆς προσευχῆς; Γιατί ὅταν λὲς στὸν Θεὸ «συγχώρεσέ μας, ὅπως καὶ ἐμεῖς συγχωροῦμε τοὺς ἐχθρούς μας» καὶ κατόπιν ἐσὺ δὲν συγχωρεῖς, γιὰ τίποτε ἄλλο δὲν παρακαλεῖς τὸν Θεό, παρὰ νὰ σὲ στερήσει ἀπὸ κάθε ἀπολογία καὶ συγγνώμη...

(*Ἀπό τὴν ὁμιλία κ΄ «Εἰς τοὺς Ἀνδριάντας»)*

(Πηγή: imaik.gr)